

Anonymiserad version

Översättning

C-190/23 - 1

Mål C-190/23

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

17 februari 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal Judiciaire de Paris (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

17 februari 2023

Sökande:

Le Procureur de la République de Paris: Section S2

Svarande:

VGG AG

VGG ENTERTAINMENT INC

Dan A.

SAS M. Trade

SASU D.

SAS T. Logistique

Arthur C.

SAS S.

Grégory B.

David C.

David M.

IE

CID

**BEGÄRAN OM
FÖRHANDESAVGÖRANDE
TILL
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL**

[UTELÄMNAS]

ANONYMISERING AV BEGÄRAN

I enlighet med artikel 95 i domstolens rättegångsregler har undersökningsdomarna beslutat att lämna in denna begäran i anonymiserad form, eftersom det rör sig om en tolkningsfråga som ställs på utredningsstadiet och således inom ramen för ett icke-offentligt förfarande vars innehåll endast är tillgängligt för parterna, i enlighet med artikel 11 i Code de procédure pénale (straffprocesslagen) (nedan kallad straffprocesslagen).

De svarande som utredningsförfarandet rör är webbplatser som säljer biljetter till idrotts-, kultur- och affärsvenemang. Deras namn kommer att förkortas i denna ansökan.

I. PARTER I DET NATIONELLA MÅLET OCH DERAS OMBUD

1. Le procureur de la République de PARIS (Allmänna åklagaren i Paris)
[UTELÄMNAS]
2. VGG AG [UTELÄMNAS]
3. VGG ENTERTAINMENT INC [UTELÄMNAS]
4. A. Dan och dennes SAS M. TRADE
5. SASU D. företrädd av dess ordförande A. Dan,
6. K. Armand [UTELÄMNAS]
7. SAS T. LOGISTIQUE och dess juridiska ombud C. Arthur
8. SASU S. och dess ombud B, Grégory
9. C. David

2

Anonymiserad version

10. M. David

11. SARL C, juridiskt ombud: A. Michel i egenskap av verkställande direktör

[UTELÄMNAS]

II. SAKEN I MÅLET OCH RELEVANTA OMSTÄNDIGHETER

5. Utredningar har genomförts inom biljettförsäljningsbranschen avseende kultur- och idrottsevenemang till följd av ett flertal klagomål från producenter och arrangörer av dylika evenemang, samt från flera personer som anser sig ha lidit skada till följd av de affärsmetoder som tillämpats på webbplatserna [www.\[anonymiserad uppgift\].fr](http://www.[anonymiserad uppgift].fr) och [www.\[anonymiserad uppgift\].com](http://www.[anonymiserad uppgift].com). Dessa webbplatser tillhör VGG-koncernen, som består av en grupp företag, däribland VGG Entertainment Incorporated och VGG AG.

6. VGG Entertainment Inc. är ett amerikanskt bolag som är registrerat i delstaten Delaware och som endast driver webbplatsen [www.\[anonymiserad uppgift\].fr](http://www.[anonymiserad uppgift].fr).

7. VGG AG är ett schweiziskt bolag som är registrerat i kantonen Genève sedan den 5 januari 2012 och som bland annat driver webbplatsen [www.\[anonymiserad uppgift\].com](http://www.[anonymiserad uppgift].com).

8. De ovannämnda företagen driver en mängd olika webbplatser som erbjuder två typer av tjänster:

- dels kan evenemangsarrangörer, när VGG har fått ett uttryckligt samtycke från dessa, använda sig av VGG:s webbplatser för direktförsäljning av biljetter till evenemang till ett pris som arrangörerna väljer,
- dels finns det olika webbplatser för utbyte av andrahandsbiljetter där säljare och köpare kan sälja och köpa biljetter till olika idrotts-, kultur-, och affärsevenemang.

9. VGG:s snabba tillväxt har åtföljts av tvister:

Å ena sidan har konsumenter påtalat problem, till följd av att VGG inte alltid har genomfört erforderliga kontroller på grund av det ökade antalet transaktioner. Från och med den 30 januari 2017 till och med den 3 januari 2018 framställde flera hundra konsumenter klagomål till Service National des Enquêtes (Utredningstjänsten) vid DIRECTION GENERALE DE LA CONCURRENCE, DE LA CONSOMMATION ET DE LA REPRESSION DES FRAUDES (Konkurrens- och konsumentsskyddmyndigheten, Frankrike) och/eller direkt till åklagarmyndigheten, avseende biljettförsäljningen på webbplatserna

www.[anonymiserad uppgift].fr och www.[anonymiserad uppgift].com.
Konsumenterna klagade särskilt på:

- att deras bankkonton belastats med ett högre belopp än det som angavs i slutet av beställningsprocessen,
- att priset som angavs för biljetterna var betydligt lägre än det pris som betalades, och
- att en tredje parts namn angavs på den mottagna biljetten.

10. Å andra sidan har VGG-företagens framväxt inom biljettförsäljningsbranschen lett till reaktioner från olika aktörer på ”primärmarknaden”, dvs. producenter, arrangörer och innehavare av rättigheterna till evenemangen eller föreställningarna.

11. Bland dessa aktörer på primärmarknaden återfinns organisationer som Prodiss (Syndicat national des producteurs, diffuseurs, festivals et salles de spectacle musical et de variété) (Nationell fackförening för producenter, distributörer, festivaler samt konsert- och evenemangsarenor), UEFA (Union européenne des associations de football) (Europeiska fotbollsförbundet), Foot Unis, UFC QUE CHOISIR (konsumentförening) och Théâtre du Châtelet (Châtelet-teatern).

12. Ovannämnda aktörer har lämnat in klagomål eller framställt enskilda anspråk genom intervention inom ramen för den aktuella utredningen. De anser att VGG-företagens verksamhet äventyrar såväl marknadens som konsumenternas säkerhet.

13. Bakgrunden till detta mål, som inletts som ett brottmål, är avregleringen av biljettmarknaden, vilken har gett upphov till betydande vinster och vars regelverk ifrågasätts av VGG-företagen.

14. Efter avslutade utredningar och förhör skickade utredningstjänsten vid konkurrens- och konsumentsskyddmyndigheten en rapport daterad den 4 januari 2018 till allmänna åklagaren i Paris, i enlighet med bestämmelserna i artikel 40 i straffprocesslagen, och anmälde omständigheter som ansågs utgöra:

- försäljning och försök till försäljning av biljetter till ett högre pris än det som fastställts och visats vid konserter subventionerade av staten, departementen eller kommunerna (artikel 1 i loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre) (lag av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter), och
- försäljning, utbudande till försäljning och förmedling i försäljningssyfte, tillhandahållande av medel för försäljning av biljetter till ett idrotts-, kultur- eller affärsevenemang eller till en liveföreställning, på ett regelmässigt sätt och utan tillstånd från

producenten, arrangören eller innehavaren av rättigheterna till detta evenemang eller denna föreställning (artikel 313-6-2 i Code pénale) (strafflagen, nedan kallad strafflagen).

15. Genom stämningsansökan och kompletterande ansökningar av den 4 juni, 8 augusti och 6 december 2018, den 31 maj 2019, samt den 15 mars och 6 november 2020, överlämnade åklagaren ärendet till en undersökningsdomare i syfte att utreda de faktiska omständigheterna kring vilseledande affärsmetoder och olaglig återförsäljning av biljetter. Det aktuella målet har förenats med ett annat mål, där undersökningar redan gjorts i samband med ett tidigare klagomål med framställande av enskilt anspråk.

16. Under förfarandets gång ledde bedömningen av allvarliga eller samstämmiga bevis för att det var sannolikt att VGG-företagen kunde ha deltagit, som gärningspersoner eller medhjälpare, i de ovannämnda brotten, till att en förundersökning inleddes mot dessa företag, den 27 september 2021.

17. Med anledning härav hördes de [UTELÄMNAS] om saken i målet den 10 december 2021.

18. VGG-företagen erkände att de tillämpat vilseledande affärsmetoder och vidtog åtgärder för att ersätta konsumenter som köpt biljetter för de skador de lidit. Däremot har VGG-företagen bestridit att de gjort sig skyldiga till olaglig återförsäljning.

19. [UTELÄMNAS].

21. Dessutom har VGG-företagen ifrågasatt den franska lagstiftning som straffbelägger återförsäljning av biljetter, det vill säga artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter och artikel 313-6-2 i strafflagen, som antagits genom loi n° 2012-348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles (lag nr 2012-348 av den 12 mars 2012 om underlättande av anordnande av idrotts- och kulturevenemang), med motiveringen att de kan strida mot ett flertal unionsrättsliga principer och bestämmelser. Genom yttranden av den 4 maj 2022 och den 14 november 2022 ingav VGG-företagen utlåtanden från doktrinen och utvecklade sina argument för att det delvis saknades anledning att väcka åtal av följande skäl:

- De omständigheter kring biljettförsäljningen som läggs VGG-företagen till last skadar, i den mån de grundar sig på ett förbud mot biljettförsäljning, utövandet av näringsverksamhet inom unionen och omfattas av unionsrätten, vilket innebär att VGG-företagen kan åberopa bestämmelserna i artikel 49 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt artikel 52 och artikel 56 FEUF.
- Artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 och artikel 313-6-2 i strafflagen strider mot artikel 52 och artikel 56 FEUF, eftersom de förbjuder

återförsäljning eller hjälp till återförsäljning mellan europeiska fysiska eller juridiska personer i två olika medlemsstater av biljetter som köpts på primärmarknaden, på ett sätt som är oproportionerligt med hänsyn till de legitima skäl som anges i artikel 52 FEUF och tvingande hänsyn av allmänintresse.

- Artikel 313-6-2 i strafflagen strider mot artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom de straff som föreskrivs däri är orimligt stränga med hänsyn till de begångna brottsens ringa allvar.
 - Artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 strider mot artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom den inte gör det möjligt för de berörda personerna att veta om deras försäljning eller överlåtelse avser en subventionerad eller förmånlig biljett, och inte heller för enskilda rättssubjekt att veta exakt vilken påföljd de riskerar, eftersom denna påföljd uttrycks i gamla franc utan uttrycklig hänvisning till tillämplig lagstiftning.
 - Artikel 313-6-2 i strafflagen strider mot artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom den skapar osäkerhet för en person som tillhandahåller medel för försäljning av biljetter till ett evenemang eller en föreställning och som inte har möjlighet att veta om säljaren har erhållit tillstånd från producenten, arrangören eller rättighetsinnehavaren eller inte, och begreppet arrangör inte är tydligt definierat i tillämplig lagstiftning.
22. VGG-företagen har därför föreslagit att följande frågor ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande, eftersom principen om unionsrättens företräde och direkta effekt innebär att brottmålsdomstolen ska kontrollera att de straffrättsliga bestämmelser som är tillämpliga i det aktuella målet är förenliga med fördragen och i synnerhet med direkt tillämpliga unionsrättsliga skyddsregler, friheter och bestämmelser.

III. TILLÄMPLIGT REGELVERK

23. Gärningar för vilka undersökningsdomaren inledde en förundersökning mot VGG-företagen den 27 september 2021 och för vilka de fortfarande utreds:

- ”sålt biljetter till subventionerade konserter eller föreställningar till ett högre pris än det angivna värdet”; gärning som straffbeläggs genom artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter,
- ”sålt, bjudit ut och ställt ut biljetter till liveföreställningar till försäljning på ett regelbundet sätt och utan producenternas tillstånd, särskilt till skada för UEFA, Théâtre du Châtelet, Prodiss, Première

Ligue m. fl. ..."; gärning som straffbeläggs genom artikel 313-6-2 i strafflagen,

- "väsentligen ändrat konsumentens ekonomiska beteende, i förevarande fall genom att, utan åtskillnad beroende på omständigheterna, bjuda ut föreställningsbiljetter till försäljning med felaktig uppgift om:
 - ett lägre pris under hela bokningsprocessen,
 - att biljetterna endast kommer att finnas tillgängliga under en begränsad period,
 - säljarens ställning, eller
 - ingen uppgift om att den sålda biljetten inte kommer att ställas ut i konsumentens namn utan i en tredje parts, utan uppgift om att biljetterna köpts via återförsäljning."; vilket anses utgöra vilseledande affärsmetoder enligt artiklarna L. 121-2–L. 121-4 och L. 132-2 i Code de la consommation (konsumentlagen).

24. Det ska erinras om att VVG-företagen i princip har erkänt åtalpunkten vilseledande affärsmetoder, eftersom de har tagit initiativ till att utge ersättning till de klagande konsumenterna och ändrat presentationen av sin plattform för att bättre upplysa konsumenterna.

25. Nedan angivna bestämmelser ifrågasätts dock mot bakgrund av unionslagstiftningen och unionsrättsliga principer, och kräver en tolkning från EU-domstolen.

IV. TILLÄMPLIGA NATIONELLA BESTÄMMELSER

26. **Artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter:**

"Den som döms för att ha sålt eller överlåtit, eller försökt sälja eller överlåta, till ett högre pris än det som fastställts och angivits vid teatrar och konserter som på något sätt subventioneras eller främjas av staten, departementen eller kommunerna, eller mot utbyte av en premie, biljetter som erhållits från nämnda teatrar eller konserters uthyrnings- eller försäljningskontor, straffas med böter på 16 (gamla) franc–500 (gamla) franc. Vid upprepad överträdelse inom tre år efter den senaste fällande domen kan bötesbeloppet höjas till 3 750 franc.

27. **Artikel 313-6-2 i strafflagen, antagen genom lag nr 2012-348 av den 12 mars 2012 om underlättande av anordnande av idrotts- och kulturevenemang:**

”Försäljning, utbudande till försäljning och förmedling i försäljnings- eller överlåtnings syfte, tillhandahållande av medel för försäljning av biljetter till ett idrotts-, kultur- eller affärsevenemang eller till en liveföreställning, på ett regelmässigt sätt och utan tillstånd från producenten, arrangören eller innehavaren av rättigheterna till detta evenemang eller denna föreställning, straffas med böter på 15.000 euro. Vid upprepad överträdelse höjs detta bötesbelopp till 30.000 euro.

Vid tillämpningen av första stycket ska varje biljett, dokument, meddelande eller kod, oavsett form eller medium, som intygar att rätten att närvara vid evenemanget eller föreställningen har erhållits från producenten, arrangören eller rättighetsinnehavaren, betraktas som en inträdesbiljett.”

V. RELEVANT RÄTTSPRAXIS OCH TOLKNINGSFRÅGOR SOM HÄNSKJUTITS AV DOMSTOLARNA I EUROPEISKA UNIONENS ÖVRIGA MEDLEMSSTATER

28. [UTELÄMNAS] [Redogörelse för en prioriterad fråga om grundlagsenlighet, en fråga om fransk konstitutionell rätt som saknar betydelse för det aktuella förfarandet].

35. Såvitt den hänskjutande domstolen vet finns det inga avgöranden från nationella brottmålsdomstolar där frågan huruvida artikel 313-6-2 i strafflagen eller artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 är förenlig med unionsrätten har prövats.

36. Däremot ska det noteras att Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien), inom ramen för ett förfarande som inletts av Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Italienska tillsynsmyndigheten för konkurrens och kommunikationsindustri, AGCOM) mot VGG, har hänskjutit tre tolkningsfrågor till EU-domstolen med stöd av artikel 267 FEUF (mål C-70/22, som ännu inte avgjorts av EU-domstolen).

37. Det ska dock preciseras att nyssnämnda frågor avser konflikten mellan italienska bestämmelser och direktiv 2000/31/EG, samt artiklarna 102 och 106 FEUF.

VI. GRUNDERNA FÖR HÄNSKJUTANDET

38. **VGG-företagens ståndpunkt:**

39. VGG-företagen anser att de inte kan åtalas eller ställas inför rätta för de brott som avses i och är straffbara enligt artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 och artikel 313-6-2 i strafflagen, eftersom dessa bestämmelser uppenbart strider mot unionsrätten och särskilt mot artiklarna 52 och 56 FEUF, artikel 49.1 och 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt

rättssäkerhetsprincipen, vilken EU-domstolen har slagit fast är en allmän unionsrättslig princip.

VII. FRÅGOR SOM HAR HÄNSKJUTITS FÖR FÖRHANDESAVGÖRANDE

40. Ska artikel 56 FEUF tolkas så, att den tillåter att nationella myndigheter tillämpar den lagstiftning som följer av artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter och av artikel 313-6-2 i strafflagen, införd genom lagen av den 12 mars 2012, i den mån dessa bestämmelser medför ett förbud, med vissa undantag, mot återförsäljning eller hjälp till återförsäljning, mellan europeiska fysiska och juridiska personer i två olika medlemsstater, av biljetter som köpts på primärmarknaden?

41. Ska artiklarna 56 och 52 FEUF och de tvingande hänsyn till allmänintresset som de innebär tolkas så, att de tillåter att nationella myndigheter, med stöd av den lagstiftning som följer av artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919 om bekämpning av handel med teaterbiljetter och av artikel 313-6-2 i strafflagen, införd genom lagen av den 12 mars 2012, rättfärdigar begränsningar som inte på ett effektivt sätt tycks kunna uppnå de angivna eftersträvade målen, såsom skydd av allmän ordning och konsumentskydd, eller är oproportionerliga med hänsyn till möjliga alternativa åtgärder?

42. Ska artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den tillåter att personer som brutit mot artikel 313-6-2 i strafflagen, införd genom lagen av den 12 mars 2012, påförs böter med det belopp som föreskrivs i denna artikel, det vill säga 15 000 euro, och vid upprepad överträdelse 30 000 euro, med hänsyn till å ena sidan de antagna bestämmelsernas hindrande karaktär och å andra sidan de begångna brotten ringa allvar?

43. Ska rättssäkerhetsprincipen, som Europeiska unionens domstol har slagit fast är en allmän unionsrättslig princip, och artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, innehållande legalitetsprincipen i fråga om brott och straff, tolkas så, att de tillåter en sådan bestämmelse som artikel 1 i lagen av den 27 juni 1919, som dels inte ger de berörda personerna möjlighet att veta om deras försäljning eller överlåtelse avser en subventionerad eller förmånlig biljett, trots att denna omständighet medför straffrättsligt ansvar för dem, dels inte ger enskilda rättssubjekt möjlighet att veta exakt vilket straff de har ålagts, eftersom detta straff uttrycks i gamla franc utan uttrycklig hänvisning till tillämplig lagstiftning?

44. Ska rättssäkerhetsprincipen, som EU-domstolen har slagit fast är en allmän unionsrättslig princip, och artikel 49.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, innehållande legalitetsprincipen i fråga om brott och straff, tolkas så, att de utgör hinder mot tillämpningen av artikel 313-6-2 i strafflagen, som leder till osäkerhet för den som erbjuder eller tillhandahåller medel för försäljning av biljetter till ett evenemang eller en föreställning och som

inte kan veta om säljaren har fått tillstånd av producenten, arrangören eller rättighetsinnehavaren eller inte, och begreppet arrangör inte är tydligt definierat i tillämplig lagstiftning?

45. Bidrar artikel 313-6-2 i strafflagen till en hög konsumentskyddsnivå, såsom unionsrätten eftersträvar och artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskriver, eftersom den gör det möjligt att bekämpa spekulation i biljetter av obehöriga mellanhänder?

46. Strider förbudet i artikel 313-6-2 i strafflagen mot återförsäljning av biljetter av en person som inte är arrangör eller producent av föreställningen eller som inte har fått tillstånd härtill mot den unionsrättsliga principen om konkurrensutsättning (artiklarna 101–109 FEUF)?

47. Ger artikel 313-6-2 i strafflagen föreställningsarrangörer en ensamrätt som strider mot artikel 106.1 FEUF, eftersom den ger dessa arrangörer monopol på biljettförsäljning?

[UTELÄMNAS]